658/02

Den 4. november 2002 blev i sag nr. 58.077:

xxxx xxxxx xxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter forsikringstageren, der havde ophørende livrente i Danica Pension, påstår ved dets advokat selskabet pligtig at anerkende, at den pågældende livrente var tegnet med garanti.

I klagen af 13/3 2002 til nævnet anfører sønnen til afdøde følgende:

> "Min mor har tegnet en indskudsbetalt, ophørende livrente, som min søster og jeg nu efter vores mors død konstaterer er tegnet uden garanti. Vi tror ikke, at vores mor har været forsvarligt orienteret/rådgivet om konsekvenserne/betydningen af ikke at have valgt garanti. Det er i høj grad i strid med hendes normale handlemåder. Danica har efter min opfattelse ikke kunnet føre bevis for, at min mor er blevet korrekt rådgivet eller har truffet 'sit' valg bevidst.
>
> ...
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
>
> At forsikringen bliver udbetalt som om garanti havde været valgt."

Til støtte herfor gør sønnen gældende:

"

1. På begæringen er der kun en afkrydsningsrubrik med følgeteksten 'med garanti'. Hvad dette felt konkret drejer sig om, kan på ingen måde udledes af begæringen, og kunden skriver i øvrigt ikke under på at have forstået indholdet/stå inde for udfyldelsen af begæringen.

2. Intet sted i den dækningsoversigt min mor har modtaget fremgår det, at forsikringen er tegnet uden garanti eller hvad det 'garanti' i øvrigt betyder. Der står i bilagene noget om en garanteret rente, men det er jo noget helt andet.

3. Danica har først i to omgange svaret, at der blev talt om betydningen af en garanti, og at min mor blev orienteret om at garantien kunne koste op til 10 % af summen. Jeg kan slet ikke forstå, at der ikke er udarbejdet skriftlige tilbud med og uden garanti, så den helt præcise forskel i udbetalingerne kunne ses. Til dette punkt har Danica senest svaret meget diffust, at 'Normal praksis - ifølge assurandøren - er, at kunden bliver forelagt alternative muligheder..' og '..hvilket fordrer, at kunderne .. netop bliver forelagt alternative tilbud'. Siden Danica ikke har sendt os en kopi af sådanne tilbud, føler jeg mig overbevist om, at der ikke har været udarbejdet sådanne, og desuden harmonerer de første sagsfremstillinger fra Danica jo ikke med den praksis/forretningsgang der ellers skulle være gældende.

4. Når Danica modtager et beløb - i dette tilfælde et så forholdsvis stort beløb på 1.200.000 kr. burde Danica sikre sig kundens fulde forståelse, ved at få kundens underskrift på en formular hvoraf det tydeligt fremgår, at i tilfælde af dødsfald vil hele det indskudte beløb være tabt. En sådan formular findes ifølge min viden, når ansatte under firmaordninger med obligatorisk garanti alligevel fravælger denne."

Selskabet redegør i skrivelse af 27/3 2002 til nævnet for den pågældende tegningssituation således:

"**Sagsforløb**

H.B. [afdøde forsikringstager] tegnede i 1998 ved indskud af kr. 1,2 mio. en ophørende livrente uden garanti. Begæringen - der er vedlagt i kopi ... er dateret den 1. oktober 1998. Det fremgår, at der er tegnet en indskudsbetalt ophørende livrente, og at

første udbetaling skulle finde sted i december 2001. Begæringen er underskrevet af hhv. H.B. og assurandør L.S.

H.B. afgik ved døden den 1. september 2001. Det er således hendes søn, T.B., der er klageren i sagen.

Forsikredes arvings klage

H.B.'s ene arving klager over, at den pågældende forsikring blev tegnet uden garanti og mener, at hans afdøde moder er blevet fejlrådgivet af Danica Pension. Klageren mener således, at '...det er i høj' grad i strid med hendes normale handlemåder', jf. klageskemaet.

Danica Pensions afgørelse

Når der med Danica Pension indgås aftale om tegning af ny pensionsforsikring, tilstræber vi, at vores kunder får mest mulig information og flest muligt oplysninger for at sikre, at kunden får netop dén dækning, som kunden ønsker.

Vi har i forbindelse med denne sag bedt assurandør L.S. – der har været assurandør hos os i 10 år – om at redegøre for sagsforløbet."

I en udtalelse af 29/3 2002 fra assurandør L.S. hedder det:

"Kunden havde netop mistet sin mand og hun ønskede besøg af en assurandør, da hun ønskede en livrente.
Det var en meget venlig men meget kompetent dame, jeg besøgte.
Mødet første gang tog små to timer med gennemgang af alt omkring livrenter.
Hun blev orienteret om hvilke muligheder der er for dette produkt.
Skulle den være på ti år som er det hurtigste at pengene kom ud på eller skulle den alternativt være livsvarig,
Ville kunden have garanti på eller ikke.
Kunden spørger typisk altid her hvad det betyder og i den forbindelse har jeg valgt altid at tegne en tidslinje for dem med en tiårs livrente der viser, hvorledes den fungerer med en garantiperiode på - nemlig - der som kunde bliver kørt over af en damptromle - ordvalget er korrekt fordi det virker mindre barskt end hvis de dør.

Jeg sætter altid et kryds ved 2 års dagen og viser nu at hvis kunden dør efter 2 år da får familien resten af garantiperioden altså ca, 3 år - efter den tids garantiperiode - da kunne den max udgøre halvdelen af 10 års perioden altså 5 år.
Dersom kunden dør i år 6 er der intet til arvingerne.
Kunden bliver orienteret om, at garantien max. kan koste 10 % af indskuddet altså 120.000,00 i dette tilfælde.

I mit virke som assurandør er holdningerne hos kunderne
1) Enten at børnene naturligvis skal have alt hvad de kan få
2) Børnene har fået deres uddannelse og iøvrigt er der masser af andre værdier så her fravælges garantien.
Fruen fravalgte garantien.

Efter vort første lange møde ville hun herefter konsultere sine rådgivere.
Dette er naturligvis altid ok - men jeg undrede mig en lille smule - da kunden var meget sikker på hvad hun ville - hun havde meget stor indsigt i økonomi og jura -.
Vi aftalte at hun efter konsultationen hos sine rådgivere ville tage endelig stilling til hvordan livrenten skulle se ud.
Fruen kontaktede mig herefter og vi aftalte nyt møde.

Møde 2
Her gennemgik vi det hele endnu engang og aftalen mundede ud i den underskrevne begæring."

Videre hedder det i ovennævnte skrivelse af 27/3 2002 fra selskabet:
"H.B. blev således forelagt alternative pensionsforsikringsmuligheder, og traf på dette grundlag sit valg af ordning. Bilag, der anvendes i forbindelse med rådgivning om alternative muligheder, arkiveres grundet pladshensyn ikke, hvorfor vi ikke har mulighed for at fremlægge disse.

Imidlertid må vi fastholde, at det på baggrund af vore oplysninger i sagen forekommer, at H.B. blev behørigt rådgivet ved tegning af den ophørende livrente uden garanti.

Ved tegningen i 1998 var H.B. 62 år gammel, og havde vel en - realistisk - forventning om at leve mange år endnu.

Derfor finder vi ej heller, at det forekommer besynderligt, at hun tegnede sin livrente uden garanti, og dermed valgte at få mest muligt udbetalt. Mange kunder vælger netop at gøre sådan, idet de for det første ikke vil betale for garantien, da de har en forestilling om at leve yderligere mange år, og for det andet mener, at deres arvinger eksempelvis er voksne, selverhvervende, o.s.v. og ikke har brug for yderligere økonomisk støtte.

Vi fastholder således vores afvisning af, at H.B. skulle være blevet fejlrådgivet i forbindelse med tegningen af livrenten."

Herefter anfører sønnen i skrivelse af 30/4 2002 til nævnet følgende:

"

- at vores mor kun er blevet orienteret mundtligt om reglerne/konsekvenserne af at tegne forsikringen uden garanti
- at Danica ikke er i stand til at dokumentere, at der har været udarbejdet 'alternative muligheder'
- det fremgår tydeligt af assurandør L.S.'s fremstilling, at der ikke har været udarbejdet skriftlige tilbud på tegning af forsikringen med og uden garanti
- oplysningen om 'at garantien max. kan koste 10 % af indskuddet' (tidligere formuleret som i op til 10 % af summen' i breve fra Danica Pension) ikke er blevet begrundet/dokumenteret, og sagen ville jo unægtelig have set helt anderledes ud, hvis det med et skriftligt tilbud havde vist sig, at garantien reelt havde kostet fx 5 %.
- at det er en oplysning om, hvad forskellen vil være i de samlede udbetalinger med og uden garanti, som må være den korrekte måde at informere på i denne situation. Hvad det koster i forhold til indskuddet har ingen betydning
- og endelig at det virker meget uetisk, at Danica Pension tager imod et indskud på 1.200.000 kr. uden at sikre sig, at kunden skriver under på at have forstået konsekvensen af at tegne forsikringen uden garanti. Fx med følgende formulering 'Jeg er indforstået med, at i tilfælde af min død, vil hele indskuddet tilfalde Danica'"

Afslutningsvis anfører selskabet i skrivelse af 21/5 2002 til nævnet:

"Vedrørende selve tegningen af forsikringen henvises til mit første brev til Ankenævnet af 27. marts 2002, samt til assurandør L.S.'s erklæring.

For så vidt angår tegning af forsikring henholdsvis med/uden garanti vil jeg endnu en gang fastslå, at garantien maksimalt må andrage 10 % af indskuddet, jf. pensionsbeskatningslovens § 5, stk. 1. For god ordens skyld vedlægges kopi af bestemmelsen.

Det vil sige, at der godt kan tegnes en garanti for eksempelvis 2 år, der eksempelvis koster 7 % af indskuddet. Imidlertid vil de fleste forsikringstagere, der vælger at tegne en garanti, have garantiperioden så lang som muligt, således at de vælger en så lang garantiperiode, som kan købes for 10 % af indskuddet.

Derfor kan man i det konkrete tilfælde ikke forestille sig, at det '...havde vist sig, at garantien reelt havde kostet fx 5 %' som anført af klageren.

Såfremt der havde været tegnet en forsikring med en garanti, der kostede 10 % af indskuddet, ville de månedlige ydelser have været tilsvarende 10 % lavere, end hvis garanti ikke havde været tegnet."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagens akter og finder det ikke godtgjort, at selskabet har ydet dårlig rådgivning.

Forsikringstageren har ved sin underskrift den 1/10 1998 accepteret den tegnede livrente. Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte denne aftale, idet det ikke findes sandsynliggjort, at den tegnede livrente uden garanti ikke var i overensstemmelse med afdødes ønske. Nævnet finder herefter ikke, at kunne pålægge selskabet at ophæve den indgåede forsikringsaftale.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen